

цѣль — до тогава въ България ще владѣе полубразованието и невѣжеството и тя ще бѣде неспособна за по-дълбока култура, но ще се залѣгва съ външности и съ псевдокултура. —

* * *

Не може да има съмнѣние, че нашия Университетъ, създаденъ и съществувалъ въ условия крайно неблагоприятни за тихия кабинетенъ трудъ, имащъ да се бори съ безброй спънки отъ най-разнообразенъ характеръ, притежаваше — както и всички наши културни и дори всички административни институти — немалко недостатъци и се нуждаеше отъ обновление. Обаче онова, което донесе „Закона за измѣнение закона за университета“ отъ 19.I. т. г., не съдържа и не можеше да съдържа нито единъ отъ елементитѣ, необходимо нуждни за обновлението на българското висше образование. Рожба на умственъ мракъ и на слѣпа омраза и страхъ отъ всѣко проявление на свобода и критика, тоя законъ прѣдставява и въ своята цѣлостъ, както е въ деталитѣ си една срамна за нашето законодателство галиматия. Съ наглостъ, достойна за умствената тъпота и моралната безогледностъ на авторитѣ на 4-и януарий, съставителитѣ и защитницитѣ на тоя законъ не прѣставатъ да поддържатъ, че съ него „не се накърнявала“ автономията на университета. Но съ тоя законъ не само се унищожаватъ всѣка автономия на университета и Академическия Съвѣтъ се понижаватъ до безправенъ прислужникъ на личнитѣ и партийни капризи на министра, но професора и човѣка на науката се подлага на унизи-